

избрали управникъ (*дикшашоръ*) съ неограниченъ вла-
сть, и побѣдили Латинци-ты. Отъ тогава Римляне-ти
кога имали опасны войны обыкновенно избирали управ-
никъ, нѣ не повече отъ-за шесть мѣсяци. Отъ такывы
управници най-много ся прочюль Цинцинатъ. Еднажъ
римска-та войска была надвита и забыколена отъ непри-
ятеля въ планинскы-ты тѣснины. Римляне-ти, като ся
научили, че войска-та ся намира на тѣсно, избрали за
управникъ почетный патриция Цинцината. Той былъ
сиромахъ, та самъ оралъ нивы-ты си; кога отышли
пратеници отъ сената да му обадыть, че го избрали за
управникъ, тии го нашли, че оре. Цинцинатъ тутакси
отышълъ на помощь на войскъ-тж, ослободилъ ъхъ, и отъ
своѣхъ странъ така загащилъ неприятеле-ты щото тии
были принудени да прѣдадътъ оружие-то си и да прѣ-
минжъть подъ ярмъ (за това нѣщо забивали въ земь-тж
двѣ копия, а друго туряли отгорѣ). Цинцинатъ, като
свършилъ боя оставилъ управничество-то, и пакъ оты-
шълъ да си оре.

Борба на плебеи съ патриции. Чясти-ти
боеве съ близосѣды-ты были яко съсыпателни за пле-
беи-ты, конто давали давание и на свои разноскы слугу-
вали въ войнишкѣхъ службъ; между това нивы-ты имъ по
причинъ на войны-ты чясто оставали не ораны. Отъ
това много плебеи съвсѣмъ осуромашяли и влѣзли въ
голѣмы дългове у патриции-ты. А патриции-ти немило-
стиво ся ползували отъ правдинъ-тж да обрыцать несъ-
стоятельны-ты си длъжници въ рабство или да ги под-
хвърлятъ на распытване. Плебеи-ти мжмряли за лоше-
то си положение. Най-сетнѣ, не могли веке да търпятъ,
та напуснали Римъ, и отышли съ челядь-тж си на едно
ближне бърдо, наречено Священъ планинъ, дѣто искали
да си направятъ свой градъ (493 год.). Патриции-ти ся
уплашили, та зели да ся прѣговарятъ съ плебеи-ты.
Слѣдъ много прѣдумване плебеи-ти склонили да ся
върнжъть въ Римъ, нѣ съ уврьзъ, да имъ оставятъ отъ
дългове-ты и да си избирать отъ помежду си всякѣхъ го-
динъ двама народны *трибуны*. Тия трибуни присѣж-